

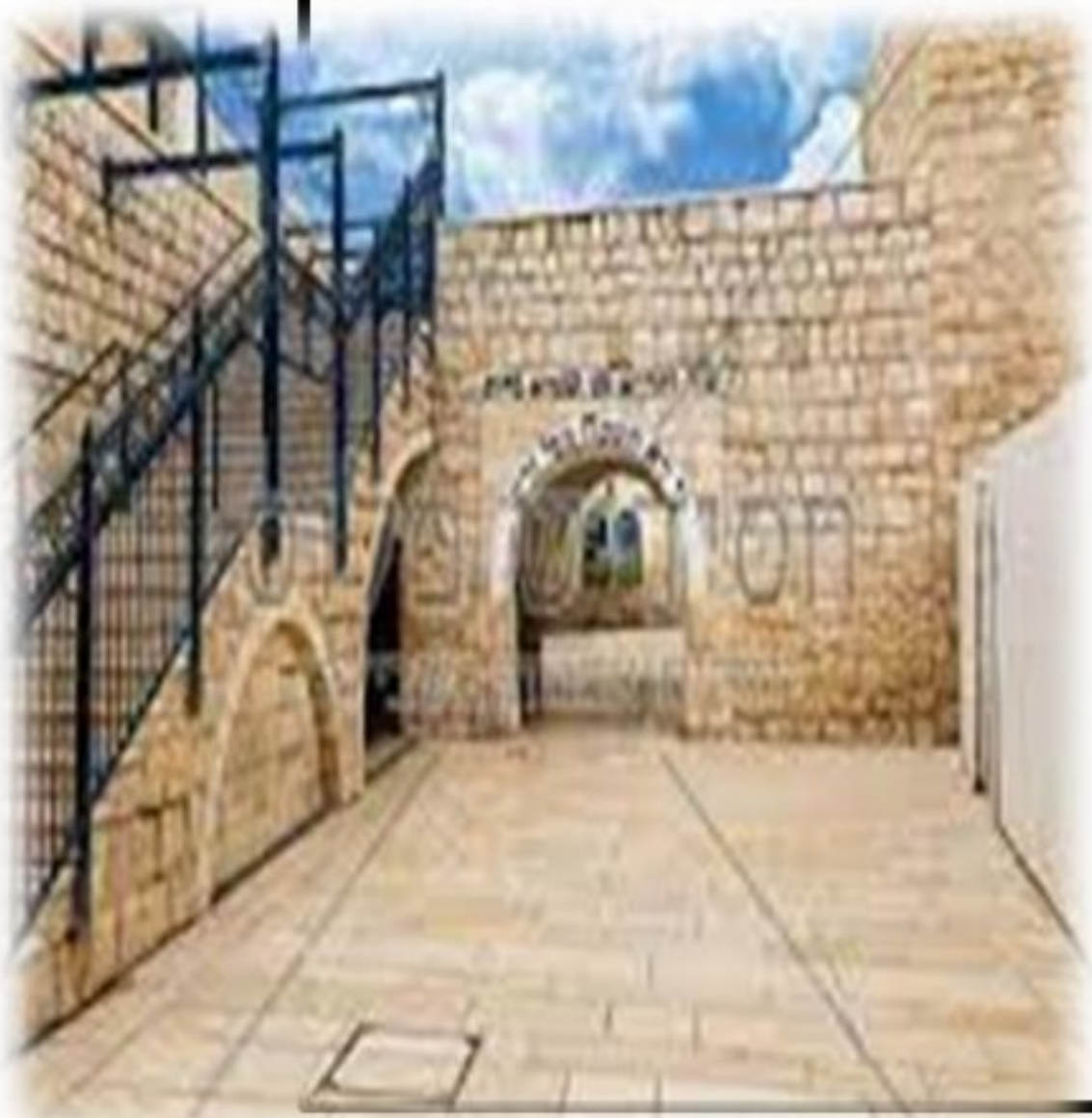
ל"ג בעומר - יום פטירת רשב"י

תאור יום פטירתו של רבי שמעון בר יוחאי כפי שמוכא מהזכר:

באותו יום שרבי שמעון בר יוחאי עמד להסתלק מן העולם, התאספו אצלו תלמידיו הגדולים והיה רבי שמעון שם שמחה גדולה. באותה שעה סבבה אש את הבית ויצאו כלם וישבו מבחוץ, ורק התלמידים המיוחדים נשארו בבית. אמר רבי שמעון: השעה היא שעת רצון, ואני רוצה לבוא בלי בושא לעולם-הבא. יש דברים חשובים וקדושים שלא גליתי עד עתה, הם היו נסתרים בלבי, וכעת הגיעה השעה לגלותם לפני השכינה ולהכנס בהם לעולם-הבא. אמר רבי שמעון: רבי אבא יכתב ורבי אלעזר בני ילמד בפיו, ושאר החברים ידובבו בלבם את הדברים שאמר עתה. והיה רבי שמעון דורש בדברים גדולים ועמקים העומדים ברומו של עולם.

כשהגיע רבי שמעון לקראת סיום דבריו, ואמר את הפסוק - "כי שם צוה ד' את הברכה, חיים עד העולם", אמר רבי אבא: 'לא סים המאור הקדוש - הוא רבי שמעון - לומר 'חיים', עד שנפסקו דבריו, ואני כתבתי וחסבתי לכתב עוד, ולא שמעתי ולא הרימותי את ראשי, כי האור היה גדול ולא יכולתי להסתכל ובתוך כך ננדעזעתי. שמעתי קול קורא ואומר: "אך חיים ושנות חיים יוסיפו לך". ושמעתי קול אחר: "חיים שאל ממך נתת לו". כל אותו היום לא נפסקה האש מהבית ולא היה מי שיגיע אליו, אל רבי שמעון, כי לא יכלו מפני האש והאור שהיו מסבבים אותו. לאחר שפסקה האש ראיתי את המאור הקדוש קדש הקדשים רבי שמעון, שנסתלק מן העולם, שנתעטר, ושפר על ימינו, ופניו צוחקות. התחילו החברים בבכייה ולא יכלו לפתח את פיהם...

זהו רבי שמעון בר יוחאי אדוננו שהקב"ה משתבח בו בכל יום: 'אשרי חלקו למעלה ולמטה. כמה אוצרות עליונים שמורים לו'

ג. עיני ואביטה

נפלאות תורתך קיט יח'